

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jasminke Jenjić, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja I. d.o.o. za upravljanje investicijskim fondovima, Z. i V. d.d. zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom, Z., koje zastupa punomoćnik V. V., odvjetnik u odvjetničkom društvu Š. & P., Z., protiv rješenja tužene Hrvatske agencije za nadzor financijskih usluga, Miramarska 24b, Zagreb, klasa: UP/I-451- 04/09-39/3, Urbroj: 326-113-09-10 od 29. listopada 2009., radi nadzora nad poslovanjem društva za upravljanje investicijskim fondovima I. d.o.o, vezano na upravljanje zatvorenim investicijskim fondom s javnom ponudom V. d.d., u nejavnoj sjednici vijeća održanoj 29. veljače 2012.

presudio je

Tužba se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem tužene je pod točkom 1. izreke je naloženo upravi društva za upravljanje investicijskim fondovima I. d.o.o, koja djeluje kao uprava zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom V. d.d. da u roku od tri dana opozove sazivanje održavanja Glavne skupštine zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom V. d.d. zakazane za 20. studenoga 2009. u 10:00 sati. Pod točkom 2. se obvezuje Nadzorni odbor zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom V. d.d. da osigura provođenje naloga iz točke 1. tog rješenja, pod točkom 3. je navedeno da je Odluku o opozivu kao i potvrdu provođenja odluke o opozivu od strane Nadzornog odbora potrebno dostaviti u Službeni registar propisanih informacija, do je pod točkom tri navedeno da se to rješenje neće objaviti u Narodnim novinama.

Tužitelj i osporavaju zakonitost označenog rješenja iz razloga propisanih člankom 10. stavkom 1. točkama 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 53/91., 9/92., 77/92.)

Tužitelji tvrde da je Glavna skupština V. d.d. zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom valjana sazvana od strane Nadzornog odbora te da mogućnost opoziva saziva ne postoji kao pravni institut ni u jednom zakonu. Tužitelji nadalje tvrde da ne postoji zakonska zabrana promjene djelatnosti - predmeta poslovanja ili, u naznačenom smislu statuta V. d.d. ili bilo kojeg drugog investicijskog fonda. Tvrde da se članak 180. Zakona o investicijskim fondovima ni u jednom dijelu ne odnosi niti ograničava, niti zabranjuje promjenu djelatnosti - predmeta poslovanja zatvorenog investicijskog fonda, niti je za predmetno pitanje od bilo kakvog značaja. Mišljenja su da bi zakonska zabrana morala biti izrijeком propisana da bi postojala, a da u Zakonu o investicijskim fondovima nije propisano da su jedine mogućnosti

prestanka djelovanja zatvorenog investicijskog fonda pripajanje i likvidacija.

Tužitelji nadalje tvrde da je tuženik tijekom 2009. godine dao suglasnost na promjenu djelatnosti - predmeta poslovanja i druge istovjetne odluke te njihove posljedične pravne učinke zatvorenih investicijskih fondova s javnom ponudom T. M. d.d., T. F. d.d. i U.-M. d.d. te da ni u jednom trenutku nije doveo u pitanje zakonsku osnovanost niti dopuštenost promjene djelatnosti - predmeta poslovanja, odnosno posljedične učinke restrukturiranja imenovanih fondova. Smatraju da su saziv Glavne skupštine V. d.d., objavljeni dnevni red i prijedlozi odluka u skladu ne samo s pozitivnim propisima Republike Hrvatske, već i dosadašnjim postupanjem, mišljenjima i postojećom praksom tuženika i zatvorenih investicijskih fondova u Republici Hrvatskoj.

Tužitelji smatraju da je tuženik svojim postupanjem svjesno, grubo i s namjerom povrijedio ravnopravan položaj subjekata nadzora na financijskom tržištu, a čiju ravnopravnost je upravo on dužan osigurati kao i načelo zakonitosti propisano člankom 4. Zakona o općem upravnom postupku.

Tužitelji predlažu da sud uvaži tužbu, poništi osporavano rješenje te da naloži tuženiku određena postupanja uz naknadu troškova spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da je predmetno rješenje doneseno u upravnom postupku nadzora nad I. d.o.o, čija uprava djeluje kao uprava V. d.d. na temelju ovlaštenja sadržanih u odredbama Zakona o hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga i Zakona o investicijskim fondovima. Ukratko prikazuje proces nastajanja društva V. d.d. zatvoreni investicijski fond s javnom ponudom te tvrdi da je po službenoj dužnosti u skladu s člankom 180. Zakona o investicijskim fondovima kao i Zakona o preuzimanju dioničkih društava donijela predmetno rješenje jer je cijeli postupak bio isključivo i jedino u interesu većinskog dioničara koji je opetovano tražio sazivanje Glavne skupštine ignorirajući rješenje Agencije od 17. rujna. Navodi da točka 12. predloženog dnevnog reda nije bila jedini razlog zahtjeva za opozivanjem Glavne skupštine s predloženim dnevnim redom, već da je to bila i promjena djelatnosti, raskid s društvom za upravljanje, depozitnom bankom i dr.

Tužena Agencija nadalje tvrdi da nije izričito dala nikakvu suglasnost na promjenu djelatnosti " predmeta poslovanja tri zatvorena investicijska fonda s javnom ponudom, kako to tvrde tužitelji, niti to proizlazi iz povijesnih izvadaka za društva koje je tužitelj dostavio. Navodi da Agencija nije niti zaprimila zahtjev za odobrenje niti je izdala odobrenje za izmjenu statuta tih društava te da se u tom smislu ne može govoriti ni o kakvom različitom postupanju. Tvrdi da povijesni izvadci dokazuju da je u sudskom registru došlo do promjene djelatnosti, statuta itd. ali da to ne znači da su za te postupke dobili izričitu suglasnost Agencije koja je brisala ta društva iz odgovarajućeg registra nakon što su prestala biti subjektima nadzora. Navodi da to ne znači da je postupak promjene djelatnosti bio zakonit o čemu je pravovremeno i u više navrata upozorila tužiteljevo, očito, bezuspješno.

Nadalje navodi, da čak i kad bi se radilo o različitom postupanju ne bi bilo povrijeđeno načelo zakonitosti propisano člankom 4. Zakona o općem upravnom postupku koje propisuje da svi akti državne vlasti moraju biti u skladu sa zakonom i da moraju biti doneseni po postupku propisanom zakonom. Tvrdi da se tu radi o načelu koje propisuje zakonitost postupanja, a ne različitost postupanja te da je predmet ovog spora zakonitost pobijanog akta, a ne je li ili nije Agencija na različit način postupala prema određenoj skupini subjekata nadzora.

Predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu.

Tužba je neosnovana.

Iz spisa proizlazi da je tužena Agencija 7. listopada 2009. od strane društva za upravljanje investicijskim fondovima I. d.o.o, koja djeluje kao uprava zatvorenog investicijskog

fonda s javnom ponudom V. d. d. primila obavijest da će se 20. studenoga 2009. održati glavna skupština zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom V. d.d. te da su, među ostalim, predložene točke dnevnog reda: 9) Donošenje odluke o promjeni tvrtke, 10) Donošenje odluke o promjeni predmeta poslovanja, 11) Donošenje odluke o usvajanju novog statuta društva, 12) Donošenje odluke o načinu i uvjetima za isplatu primjerene naknade dioničarima, 13) Donošenje odluke o opozivu članova nadzornog odbora, 14) Donošenje odluke o imenovanju članova nadzornog odbora, 15) Donošenje odluke o otkazu Ugovora o upravljanju zatvorenim investicijskim fondom s javnom ponudom, 16) Donošenje odluke o raskidu Ugovora o obavljanju poslova depozitne banke zatvorenog investicijskog fonda.

Kako je tužena Agencija 17. rujna 2009. donijela rješenje kojim je upravi društva za upravljanje investicijskim fondovima I. d.o.o, koja djeluje kao uprava zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom V. d.d. naloženo da opozove sazivanje glavne skupštine sazvane za 16. listopada 2009. jer se predloženim točkama dnevnog reda mijenja predmet poslovanja fonda, zatražila je od članova uprave društva za upravljanje investicijskim fondovima I. d.o.o., nadzornog odbora zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom V. d.d. i od većinskog dioničara D. F. dodatno očitovanje. Nakon dobivenih očitovanja, tužena Agencija je donijela predmetno osporavano rješenje.

Po ocjeni suda, predmetno rješenje je doneseno u skladu sa Zakonom o Hrvatskoj agenciji za nadzor financijskih usluga (Narodne novine, broj 140/05.) i Zakonom o investicijskim fondovima (Narodne novine, broj 150/05.). Tužena Agencija je nadzorno tijelo koje u okviru svojih zakonskih ovlasti, između ostalog, vrši i nadzor nad poslovanjem zatvorenih investicijskih fondova s javnom ponudom kojom upravljaju društva za upravljanje investicijskim fondovima. Osporavano rješenje je doneseno u postupku nadzora nad radom zatvorenog investicijskog fonda s javnom ponudom V. d.d.

Tužena Agencija pravilno tvrdi da je odredbom članka 180. Zakona o investicijskim fondovima kao jedina mogućnost prestanka rada fonda predviđeno pripajanje odnosno likvidacija te da dioničari jedino mogu donijeti odluke o prestanku rada fonda na način propisan spomenutom zakonskom odredbom, a to je pripajanje ili likvidacija.

Navodi tužitelja da je tužena Agencija dala suglasnost na prethodno provedenu promjenu djelatnosti u odnosu na tri zatvorena investicijska fonda s javnom ponudom (što Agencija u odgovoru na tužbu osporava), nisu od utjecaja na zakonitost predmetnog rješenja niti su predmet ovog spora.

Na osnovi svega izloženog Sud je utvrdio da predmetnim upravnim aktom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, već cijeni da je tuženo tijelo pri donošenju rješenja poštivalo zakonske odredbe, da je isto doneseno na osnovi potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i uz pravilnu primjenu zakona. Zbog toga je tužba odbijena na temelju odredbe članka 42. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 53/91., 9/92., 77/92.) u svezi s člankom 90. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10.).

U Zagrebu 29. veljače 2012.

Zapisničar
Srđan Papić, v.r.

Predsjednica vijeća
Jasminka Jenjić, v.r.

Za točnost otpravka-ovlašteni službenik

Ida Balent